

Nr 2.

Av herr **Dickson**, om sådan ändring av förordningen angående försäljning av rusdrycker, att maximeringen av inköp av spritdrycker försöksvis upphäves vid vissa utminuteringsställen.

De äro mycket få, hos vilka tanken på spritransoneringsystemet framkallar känslor av belåtenhet. Det är också säkerligen så, att utformningen och tillämpningen av hithörande lagstiftning skapat en atmosfär, som starkt bidragit till uppkomsten av den för vårt land egenartade och högst ovärdiga rådande inställningen till hela spritproblemet, en inställning som kommer tankarna hos t. o. m. småpojkar i skolans lägsta klasser att emellanåt röra sig kring motboken och spriten.

Att en förändring är önskvärd synes stå allmänt klart.

En kommitté har för åtskilliga år sedan tillsatts för att lösa problemet. Förr eller senare torde man kunna förvänta ett förslag byggt på de diskussioner som förts inom kommittén, kanske med stöd av yttranden från hörda myndigheter. — En fråga av detta slag kan emellertid ej lösas på enbart teoretisk väg; för att få riktiga och ovedersägliga belägg vill det praktiska experiment till. Riksdagen ensam har i sin hand att låta anordna sådana.

Ett praktiskt försök, lätt att utföra och ägnat att skänka grundläggande siffror och andra fakta av avgörande värde till ledning för den vidare behandlingen av det invecklade komplexet, består i att, med tills vidare bibehållande av regeln att spritdrycker få utminuterats endast till innehavare av motbok, medgiva ett mindre antal utminuteringsställen att tills vidare helt upphäva tilldelningsmaximeringen. Samtidigt borde uppsikten och registreringen i fråga om fylleriförseelser, olaga överlåtelser etc. skärpas på de orter där försöket utföres.

Jag är förvissad om att svenska folket med spännt intresse komme att följa förloppet och avvakta resultatet av ett sådant experiment.

Några allvarliga vådor torde näppeligen ett försök av detta slag kunna befaras medföra. Riksdagen kan, om så önskas, hållas dagligen informerad och kan med ögonblicklig verkan låta avbryta försöket om så skulle befinnas nödvändigt.

I anslutning till vad jag här anfört får jag nu föreslå,

att riksdagen måtte *dels* besluta, att vid utminuteringsställena i Haparanda, Sollefteå, Hedemora, Fagersta, Grästorps köping,

Alingsås, Marstrand, Östraby, Simrishamn, Nybro, Visby, Huskvarna, Mariefred, Öregrund och Södertälje försöksvis vidtaga sådan anordning att motboks innehavare, för eget behov, må kunna tills vidare inköpa obegränsad myckenhet spritdrycker, *dels ock* i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder för beslutets snara verkställande.

Stockholm den 13 januari 1947.

James I. A. Dickson.
